ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 8

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προκαταβολικὴ ἐτησία ἢ κατ' ἐξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Ἐν ὁδῷ Βουλῆς 23, ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Νέας Αἰγύπτου.
Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — *22 Ἀπριλίου 1884.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ: Τὰ ἄνθη. ὑπὸ Α. Π. Κ. — Εἰς Μέγαρα. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἄνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα. — Ἐρωτήσεις καὶ προβλήματα.

ΦΥΛΛΟΝ: Ἕλληνες δημιοι ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — Οἱ Φιλέλληνες. — Φερδινάνδου Λεσὲψ ἀναμνήσεις περιηγήσεως ἐν Σουδάν, μετάφρασις Ἐλίζης Σ. Σούτζου. — Ἡ Μαυροδουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἐθνογραφικά.

ΤΑ ΑΝΘΗ

Χαιρετήσωμεν τὰ ἄνθη, ὁπότε τὸν ῥοδοστεφῆ τοῦτον τῆς δόξης των μῆνα, ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐν πρασιαῖς καὶ ἐν γάστραις παγήγυριν τελοῦσιν εὐωδιῶν καὶ χρωμάτων.

Χαιρετήσωμεν τὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα ἐν μέσῳ τῆς αὐχμηρότητος τοῦ βίου, ἐν μέσῳ τῆς ἀπογυμνούσης τὰ πάντα τοῦ γοήτρου τῆς ποιήσεώς των πραγματικότητος, διετήρησαν τὸ ἄρωμά των καὶ τὴν δρόσον των, διότι αὐτὴ ἡ πραγματικότης των εἶνε ποίησις. Τίς οἶδεν ὡς ποίαν ἀποζημίωσιν ἐφιλοδώρησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ Πλάστης τὰ ἀβροπέταλα ταῦτα ὄντα καὶ ὁποῖον μειδίαμα ἀνέκφραστον ἀγαθότητος περιήγαγεν ἐπὶ τῆς γῆς ὅπως αὕτη ἀναδώσῃ ἐκ τῶν σπλάγχνων της τὰ ἄνθη καὶ κοσμηθῇ ὡς νύμφη!

*

Ὦ! εἶνε εὐτυχεῖς αἱ χελιδόνες ἐρχόμεναι ὅταν ἀρχίζωσι ν' ἀναθάλλωσι τὰ ἄνθη καὶ φεύγουσαι ὅταν ἀρχίζωσι νὰ μαραίνωνται! Εἶνε ὡραῖον ν' ἀναπαύῃ τις τὸ καταπεπονημένον πνεῦμά του ἐπὶ κλίνης ἀνθέων· καταθέλγουσι τὴν ψυχήν, ἀρωματίζουσι τὴν καρδίαν, θωπεύουσι τὸ βλέμμα διὰ τῆς χλιδώσης, ἁβρᾶς, ἀφελοῦς περιβολῆς των πορφυρᾶς ἢ ῥοδίνου, πρασίνου ἢ σαπφειρώδους, κιτρίνου ἢ χιονώδους καὶ τῆς εὐώδους αὐτῶν ἀναπνοῆς φλογερᾶς, αἰσθηματικῆς, ἁγνῆς ὡς πυρετῶδες φίλημα, ὡς πρώτη ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις, ὡς μειδίαμα νηπίου· καὶ ἔχουσι τοσοῦτον πλοῦτον ἐκφράσεων ἐπὶ τῶν πετάλων των, τοσούτους τόνους ἀγαλλιάσεως ἢ ὀδύνης ἐντὸς τῆς κάλυκος των, ὥστε εἰς αὐτὰ ἀναθέτομεν τὴν διερμήνευσιν τῶν πόθων καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν· τὸ πρῶτον τῆς καρδίας ἀναπήδημα, ἡ μετὰ τὴν συνάντησιν δύο βλεμμάτων καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν μιᾶς φράσεως ἄρρητος εὐδαιμονία, τῆς συνεντεύξεως ἡ ῥιγηλὴ προσδοκία, τῆς ἀμφιβολίας ἡ ἀγωνία, τῆς ἀπελπισίας τὰ δάκρυα, ὅλη ἡ κλίμαξ τῶν αἰσθημάτων, ἐκφράζονται διὰ τῆς γλώσσης τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἀρωμάτων. Τὰ ἄνθη ἀνταναχλῶνται εἰς τὰ ὄμματά μας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς μας καὶ ὅταν ἐπέλθῃ ἡ μαύρη στιγμή, καὶ ὅταν ἔτι δὲν δύναται νὰ π' ἀντικατοπτρίσῃ πλέον τὸ σβεσθὲν βλέμμα, μένουσιν ἐγγὺς ἡμῶν, μᾶς συνοδεύουσιν ἄχρι τοῦ τάφου, μᾶς παρακολουθοῦσι καὶ μετὰ θάνατον, διότι χεῖρες προσφιλεῖς καλλιεργοῦσιν ἐπὶ τοῦ χώματός μας δι' αὐτῶν τὴν ἀνάμνησιν, ὡσεὶ ἠλπιζον ὅτι θ' ἀναβιώσωμεν ὑπὸ μορφὴν ἀνθέων. . . .

*

Τὰ ἄνθη εἶνε ἡ προσωποποίησις τοῦ κάλλους· τὰ φρίσσοντα χείλη, τὰ ὑγρὰ γαλανὰ ὄμματα, ἡ ἐπὶ τῶν ὤμων καταπίπτουσα ξανθὴ κόμη, ἡ χνοώδης παρειά, ἡ βελουδίνη σὰρξ ἀναμιμνήσκουσι τὰ ἄνθη, καὶ αἱ γυναῖκες τοσοῦτον ὑπέρτερα τοῦ κάλλους αὐτῶν τὰ θεωροῦσι, ὥστε κοσμοῦνται δι' αὐτῶν, τοσοῦτον εἶνε τὸ ὑπ' αὐτῶν διαχεόμενον δροσῶδες θέλγητρον, ὥστε τὰ παραχαράττουσιν, ὡς πολύτιμα νομίσματα, καὶ φέρουσιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των τὰ κίβδηλά των ἀπομιμήματα.

Τὰ ἁβρὰ ταῦτα ὄντα, τὰ τόσον ὀλίγον ἐρριζωμένα ἐν τῇ ζωῇ, ὥστε φυλορροοῦσιν, ὡς ἰδανικόν, τὴν ἐπαύριον, εἰσὶν ἡ ἐξιδανίκευσις τοῦ ὡραίου. Ὁ Ὅμηρος διὰ νὰ παραστήσῃ τὴν μαγευτικὴν ἠώ, καλεῖ αὐτὴν ῥοδοδάκτυλον. Ἡ Ἀφροδίτη τὸ πολύτιμον αἷμα τοῦ Ἀδώνιδος μόνον διὰ νὰ χρωματίσῃ τὰ πέταλα τῆς ἀνεμώνης ἐθεώρησεν ἄξιον. Ὁ περικαλλὴς Νάρκισσος ἀνέθαλεν ὡς ἄνθος. Καὶ ὅταν, ἐν τῷ βάθει τῆς Ἰουδαίας, ὁ Θεὸς τῆς Γενέσεως ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν Μεσσίαν του, τὴν ἰδέαν τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διηρμήνευσε διὰ τίνος; δι' ἑνὸς κρίνου.

*

Τὰ ἄνθη δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων τῶν ὡραίων πραγμάτων διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι δύο γνῶμαι· εἶνε τοσοῦτον ὡραῖα, ὥστε πᾶσα καλλαισθησία εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς τὸν τύπον τοῦ φανταζομένου κάλλους· ἀπὸ τῆς χωρικῆς, ἥτις δρέπουσα τάνθη τῶν ἀγρῶν πλέκει αὐτὰ εἰς τὴν κόμην της μέχρι τῆς ἐν αἰθούσῃ χαροῦ πολυτελεῖ τὸ ἡμιάνοικτον στῆθός της κοσμούσης, πᾶσαι καὶ πάντες ὁμοφώνως θαυμάζουσι τὰ ἄνθη. Ὁ πλούσιος ὑψίστην ἀπόλαυσιν θεωρῶν τὴν ἐκ τῶν ἀνθέων φυτεύει κῆπον ὑπὸ τὰ παράθυρά του, καὶ πεισματωδῶς ἀγωνίζεται νὰ παρατείνῃ τὸ ἔαρ καὶ ἐν μέσῳ τῶν χιόνων τοῦ χειμῶνος, ἐντὸς θερμοκηπίου. Ὁ ἀστὸς καλλιεργεῖ ἄνθη ἐν γωνίᾳ τινὶ τῆς αὐλῆς του, ἡ δὲ πτωχὴ ἐργάτις ὡς κῆπον ἔχουσα μικρὰν γάστραν ἐπαναπαύει τὰς ὀνειροπολήσεις της ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ της, ῥάπτουσα καὶ τραγῳδοῦσα παρὰ τὸ παράθυρον καὶ ἴσως συλλογιζομένη καί τινα. . .

*

Ὦ! εἴσθε ὡραῖα, ὦ ἄνθη, εἴτε ἐν ῥυακίῳ καθρεπτίζεσθε φιλαρέσκως κύπτοντα, εἴτε ἐπιχαρίτως ἀπὸ τοῦ ἄκρου κλωνὸς ταλαντεύεσθε εἰς τὸ φύσημα τῆς ψιθυριζούσης αὔρας. Σᾶς ἀγαπῶμεν καὶ εἶνε εὐτύχημά μας ὅτι σᾶς ἀγαπῶμεν, διότι καθαρίζετε τὴν ψυχὴν ὅπως καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν· καὶ βεβαίως κακὸς εἶνε ὅστις δὲν σᾶς ἀγαπᾷ· διότι μόνον εἰς πεπωρωμένην καρδίαν δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὸ ἄρωμά σας.

Α. Π. Κ.

ΕΙΣ ΜΕΓΑΡΑ

. . . Τὴν πρωΐαν τῆς 10 Ἀπριλίου, ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνατείλαντι ὑπὲρ τὰς κορυφὰς τοῦ Ὑμηττοῦ, κατηρχόμεθα εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἐπιβῶμεν τῆς «Θεσσαλίας», τοῦ ὡραίου ἀτμοπλοίου τῆς Πανελληνίου. Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας ἐν Πειραιεῖ ἐμάθομεν ὅτι πρὸ τῆς 8 δὲν ἔμελλε νὰ ἀποπλεύσῃ τὸ ἀτμόπλοιον, ὥστε εἴχομεν ἀρκετὸν καιρὸν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν λαμένα τῶν Ἁλῶν, ὃν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ βορβοροφάγος κατέστησε προσιτὸν εἰς τὰ πλοῖα, ἔργον σπουδαῖον καὶ μεγάλας ὑποσχόμενον εὐκολίας καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον. Κατὰ τὴν 7 ½ ὥραν ἐπέβημεν τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ σημαιοστόλιστον ὡραῖον παρίστα θέαμα. Λέμβοι ταχύπλοοι ἀπεβίβαζον τὸ προσερχόμενον πλῆθος, ὥστε περὶ τὴν 8 τὸ κατάστρωμα παρίστα ζωηρὰν κίνησιν καὶ φαιδρότητα. Τὸ πρόσταγμα ἐδόθη καὶ ἡ ταχυπόρος «Θεσσαλία» ἔφερε τὴν πρώραν πρὸς τὴν Σαλαμῖνα· ὅτε διηρχόμεθα τὸν τάφον τοῦ Θεμιστοκλέους ἀνεμνήσθην τῶν στίχων τοῦ Βύρωνος *No breath of air to break the wave, that rolls beneath the Athenians grave . . . Clime of the untorgotten brave . . .* ἐκεῖ ἵστατο ὁ τάφος τοῦ ἥρως Μιαούλη. Καὶ τί δὲν ἀναπολοῦσι τὰ ὀνόματα ταῦτα! Τὰ δὲ πέριξ; Φανταζεσαι τὸν Ξέρξην κα-

θήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ θεώμενον τοὺς μαχομένους, τὰς γυναῖκας μετὰ τῶν τέκνων των ἐν τῇ Σαλαμῖνι μετὰ φόβου καὶ τρόμου καρδοκούσας, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ναυμαχίας καὶ τὴν χαρὰν πάντων ὅτε ὁ ἐχθρὸς κατασυντριβεὶς ἀπεχώρει, ὁ δὲ Ἀριστείδης περισυναγαγὼν τοὺς ὁπλίτας ἀπεβιβάζετο εἰς Ψυτταλείαν ὅπως δώσῃ τὸ *coup de grâce* εἰς τοὺς ἀποβιβασθέντας εἰς τὴν μικρὰν νῆσον Πέρσας. Θαυμάσιοι ἀναμνήσεις, ὁ δὲ λαμπρὸς οὐρανός, ἡ θάλασσα, ἡ ζωογόνος αὔρα, ὁ ὁρίζων; σκιρτᾷ ἡ καρδία μέχρι δακρύων εἰς τὸ θεσπέσιον θέαμα. Φανταζεται ὅτι ὀνειρεύεται καὶ εἶναι ἐν μέσῳ τῆς πραγματικότητος. Διακρίνω ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλήθους τὸν Γερμανὸν S... ἐντρυφῶντα εἰς τὸ λαμπρὸν θέαμα, καὶ συγκεραζοντα τὸν θαυμασμὸν διὰ λοξῶν βλεμμάτων πρὸς ὡραίαν καὶ ἀφελῆ δεκαεπτάετῆ νεάνιδα· ein hubsches Mädchen, ἐπιφωνεῖ ἐπανειλημμένως! Ἐκάμπτομεν ἤδη τὴν ἄκραν τῆς Σαλαμῖνος, κατευθυνόμενοι πρὸς τὴν Μεγαρικὴν παραλίαν, ὅτε αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ στομάχου ἤρχισαν νὰ γίνωνται ἐπαισθηταί· ἡ ἐνδελεχὴς ὅμως πρόνοια τῶν περὶ τὸ ἀτμόπλοιον τὰς ἱκανοποίησε πληρέστατα, διότι ἐξαίρετον πρόγευμα παρετέθη ἐντὸς ὀλίγου, ὅτε δὲ ἀφήκαμεν τὴν τράπεζαν, ἡ «Θεσσαλία» παρεσκευάζετο νὰ ἀγκυροβολήσῃ· ὁ ὅρμος παρίστα ἔκτακτον ὄψιν. Ἐξ ἑνὸς ἡ ῥωσσικὴ ναυαρχίς, μεγαλοπρεπὴς προσώρμει, πόρρωθεν δὲ προὐχώρει ἐκ τῶν στενῶν ἑτέρα ῥωσσικὴ ἀτμάκατος καὶ τὸ ἀτμόπλοιον «Σπέτσαι» τῆς ἑταιρίας Γουδῆ, πλῆρες ἐπιβατῶν, ἑτέρα ἀτμάκατος φέρουσα ἄλλους θαμῶνας τῆς πανηγύρεως· ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἁμαξαι, κάῤῥα, ὄνοι, πάντα παρεῖχον τοιαύτην εὐχάριστον ποικιλίαν ἣν σπανίως ἀπαντᾷ τις. Αἱ λευκαὶ οἰκίαι τῶν Μεγάρων ἠκτινοβόλουν μακρόθεν.

Οἱ πρῶτοι ἀποβιβασθέντες ἐπέβησαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἁμαξῶν, ὥστε ἀπεβιβάσθημεν ἐπὶ τῆς μικρᾶς προκυμαίας, μεταξὺ τῶν κάῤῥων καὶ τῶν ὄνων προετιμήσαμεν νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὴν πόλιν περιπατοῦντες, ἀφοῦ μάλιστα τὸ διάστημα δὲν εἶναι παρὰ ἡμισείας ὥρας περίπατος, ἡ δὲ ὁδὸς ἀρκετὰ καλή, ἂν ἐξαιρέσῃ τις παρέκκλισίν τινα, ἣν ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ, διότι ἡ μικρὰ καὶ νεόκτιστος γέφυρα ἐπὶ χειμάῤῥου τινός, ὅστις κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶχεν ἀρκετὸν ὕδωρ, κατέπεσε, φαίνεται, παφασυρθεῖσα, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ κατασκευάσας μηχανικός!

Περὶ τὴν 11 ὥραν εὑρισκόμεθα ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς τῶν Μεγάρων· ἡ πολίχνη, διότι καίτοι περιέχουσα περὶ τοὺς 5,000 κατοίκων μᾶλλον τοιαύτην παρουσιάζει τὴν ὄψιν ἡ πόλεως — δὲν παριστᾷ κίνησιν. Οἱ πάντες εἶναι ἔξω εἰς τὴν πανήγυριν, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ διευθύνονται οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμώμενοι φιλοθεάμονες. Σπεύδομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ μετ' ὀλίγων λεπτῶν ἀναψυχὴν παρὰ τινὶ καφενείῳ· μᾶς ὁδηγεῖ ὁ ἦχος τοῦ τυμπάνου καὶ τῆς φλογέρας· φθάνομεν καὶ τῷ ὄντι τὸ θέαμα ὡραιότατον· λάμπει ἡ λευκοτάτη φουστανέλα καὶ τὸ ἀῤῥενῶπον παράστημα τῶν Μεγαρέων· ἡ δὲ γραφικὴ ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν δίδει σπάνιον θέλγητρον· αἰσθάνεταί τις ὅτι ἐξέρχεται τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πιθηκισμοῦ. Ὁ δὲ κανονικὸς ῥυθμὸς τῆς τράτας σὲ ἐθουσιᾷ· ὁ ἥλιος καίει καὶ οἱ εὐτυχεῖς αὐτοὶ θνητοὶ οὔτε κἂν φαίνονται ἐνοχλούμενοι ὑπὸ τῶν φλογερῶν ἀκτίνων του. Περιστρεφόμεθα ἐντὸς τῶν ὁμίλων, ἀκροώμεθα μετὰ προσοχῆς τοῦ σιγαλοῦ ᾄσματος τῶν ὀρχουμένων παρθένων, διστάζοντες ἂν ἑλληνικὸν ἀκούωμεν ἢ ἀρβανίτικον· τοσοῦτον σπάνιον κατέστη ἐν Ἀθήναις ἡ ἑλληνικὴ ἐνδυμασία! Ἐξευρωπαϊζόμεθα καὶ δῆθεν πολιτιζόμεθα, ἀφίνοντες τὰ πάτρια ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις μας.

Αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες καθίστανται ἀφόρητοι καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐπανερχόμεθα. Εἰς τὴν ἀγορὰν παιανίζει ἡ μουσικὴ τῆς ναυαρχίδος, ἣν ὁ εὐγενὴς Ῥῶσσος ναύαρχος ἐκάλεσε πρὸς διασκέδασιν τῶν κατοίκων, καὶ ὅμως οἱ ἦχοι τῆς Μανδολινάτας δὲν δύνανται πλέον νὰ τέρψουν, εἶναι παραφωνία αἰσχρά· ἡ τράτα δὲν ἀνέχεται τοιοῦτον ῥυθμόν. Ἡ μουσικὴ παύει καὶ συμπυκνοῦνται ἐκ νέου ἐν τῇ ἀγορᾷ αἱ καλλιπάρειοι Μεγαρίτιδες, ἀρχόμεναι τοῦ χοροῦ. Τὸ πλῆθος συμπυκνοῦται ἔκθαμβον καὶ ἐπιτείνεται ὁ χορός. Διαπρεπεῖς ξένοι παρίστανται Ἄγγλοι, Ἀμερικανοί, Γερμανοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἀντιπροσωπεύει ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ τῆς Ῥουμανίας. Ἰδοὺ δὲ καὶ ὁ ζάπλουτος μαρκήσιος τοῦ Bute, ὁ χορηγὼν τῷ Πάπᾳ μετὰ τὴν ἀλλαξοθρησκείαν του ἓν ἑκατομμύριον φράγ. ἐτησίως.

Ἡ ὥρα χωρεῖ ἀνεπαισθήτως ἐν μέσῳ τοῦ ποικίλου αὐτοῦ θεάματος, καὶ ἤδη πρέπει νὰ προετοιμαζώμεθα διὰ τὴν ἀκτὴν εἰς τὰς 4 ½ ἡ «Θεσσαλία» πρόκειται νὰ ἄρῃ τὴν ἄγκυραν. Κατερχόμεθα εἰς διαφόρους ἀναστρεφόμενοι διαλογισμούς. Παραπονεῖται ὁ φίλος μου ἐπὶ τῇ ἀπειροκαλίᾳ τῶν κατοίκων, ἡ μᾶλλον τῶν ἀρχῶν. Ἔχει πλῆρες δίκαιον. Ἀπορεῖ τις ὅτι τὰ Μέγαρα, εἰς τὰ πρόθυρα ὄντα τῶν Ἀθηνῶν, ἔχοντα ἔπαρχον, ταμίαν, τηλεγραφεῖον, δύο βουλευτάς, ἀνθρώπους διακεκριμένους ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐπὶ τόσα ἔτη, οὔτε τὴν ἐλαχίστην δεικνύουσι προσπάθειαν πρὸς βελτιώσίν τινα τῆς πόλεως. Μεγάλη δαπάνη δὲν ἀπαιτεῖται νὰ φυτευθῶσιν ὀλίγα τινὰ δένδρα ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ νὰ εὐτρεπισθῇ ὀλίγον ἡ πόλις— ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει θέλησις οὐδὲ φροντὶς ὅπως δοθῇ τὸ καλὸν παράδειγμα. Ἂν γίνουν ὅλα αὐτά, προστίθησι συνοδοιπόρος παρεμβαίνων δὲν θὰ ἔχῃς πλέον *τράταν*. Τί νὰ τῷ ἀπαντήσῃς;

Ἡ ῥωσσικὴ ναυαρχὶς προηγήθη ἡμῶν, ἀλλ' ἡ ταλαίπωρος «Θεσσαλία» δὲν ἐβράδυνε νὰ τὴν καταφθάσῃ καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ ὀπίσω. Ἀφίχθημεν εἰς Πειραιᾶ περὶ τὴν 7 ½ ἀναχωρήσαντες εἰς τὰς 5 ½ πλήρεις εὐθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως ἐκ τῆς ἐκδρομῆς, ἐξαίροντες τὰ εὐεργετήματα τῆς συγκοινωνίας ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Ρ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἔκθεσις τῶν ἀνθέων. — Ὁ ναὸς τοῦ Διονύσου. — Ἡ πρότασις τοῦ κ. Μπαλτῆ. — Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Δρομοκαΐτη. — Ὁ νέος ποιητικὸς διαγωνισμός. — Τὰ ζῷα τῆς Ἀκαδημίας.

Νέα πάλιν ἔκθεσις κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ἑκατόγχειρος συλλόγου *Παρνασσοῦ*—ἄνευ τῆς συμπράξεως τῆς *Ἐθνολογικῆς ἑταιρείας* αὐτῆ—ἔκθεσις ἐαρινή, ἔκθεσις ἀβρά, ἔκθεσις τῶν ἀνθέων... Ὑπὸ τὰς *ἀθίκτους* καὶ ῥομαντικὰς σκηνὰς τοῦ *Ἐρυθροῦ σταυροῦ* κατασκηνοῖ τὸ ἐρυθρὸν ῥόδον... ἀντὶ τραυματιῶν ἀβροδίαιτοι νεάνιδες καὶ κομψοὶ νεανίαι τρυφερῶς συνδιαλέγονται, καὶ τὰ ἡδύτατα ἀῤῥώματα ἀντικαθιστῶσι τὸ *φανικὸν ὀξύ*... Καλλιτεχνικὴ εἶνε ἡ τοποθέτησις τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀνθέων ἡ διάταξις ἐν γένει, μέσῳ δὲ ἁπάντων λάμπει τὸ ἀριστούργημα τοῦ μονογενοῦς μᾶς γλύπτου Γεωργίου Βρούτου, ὁ γλυκὺς τοῦ Νάρκισσος, τὸ ὡραιότερον τῆς ἐκθέσεως ἄνθος. Λέγεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἔκθεσιν τοῦ παρελθόντος, ἀλληγορικῶς διενήργησε τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀνθέων, ἔκθεσιν μέλλοντος, εὐελπιστοῦσα ὅτι θὰ ἀναῤῥώσιν ἄνθη ἐκ τῆς σημερινῆς σαπρᾶς ἐποχῆς. Εἴθε! Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ σιωπήσωμεν ὅτι ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν αὐτῶν προσώπων διενεργησάντων τήν τε ἔκθεσιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν ἀνθέων, κατελήφθημεν ὑπὸ τῶν ἐντυπώσεων ἃς αἰσθάνεταί τις ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν αὐτῶν προσώπων διδαξάντων τραγῳδίαν καὶ κωμῳδίαν, καὶ εἰς τοῦτο βεβαίως πολὺ συνετέλεσεν ἡ ἐν τῇ πλατείᾳ θεάτρου διοργάνωσις τῆς ἀνθηρᾶς ἐκθέσεως...

*

Εὖγε, Διόνυσε Πειραιῶτα!, ὅστις ἀκούων τὰ χώματα τοῦ ναοῦ σου σκαπτόμενα, ὅπως δημιουργηθῇ θέατρον, ἐφ' οὗ τίς οἶδε τίνες θὰ ὠρύοντο, δὲν ἀντέσχες καὶ προέβαλες ὑψαύχενα κεφαλὴν τρέψας εἰς φυγὴν καὶ ἐργάτας καὶ σχέδια καὶ ψηφίσματα καὶ ἐνειρα καὶ δόξας! Εἴθε μέχρι τῆς μορφώσεως ἀληθῶν ἠθοποιῶν, ὅπου ἐπιχειρεῖται τοιαύτη ἀπόπειρα νὰ παρουσιάζεται μέσῳ τῶν χωμάτων Διόνυσός τις καταστρέφων ἐν τῇ γεννήσει των τὰ ἰκριώματα ταῦτα τῆς εὐγενοῦς τέχνης... Εὖγέ σου, Διόνυσε!

*

Σπουδαία πρότασις ὑπεβλήθη εἰς τὸν σύλλογον *Παρνασσὸν* ὑπὸ τοῦ μέλους κ. Θεοφάνους, Γ. Μπαλτῆ δικηγόρου, περὶ ἀνεγέρσεως διὰ πανελληνίου συνεισφορᾶς κενοταφίου μετ' ἀνδριάντος *Κωνσταντίνου* τοῦ *Παλαιολόγου*, ἐν ἐπιφανεῖ τῶν Ἀθηνῶν τόπῳ καὶ περὶ τελέσεως τὴν 29 Μαΐου (ὅτε συμπληροῦνται 431 ἔτη ἀπὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ θανάτου αὐτοῦ) μνημοσύνου θρησκευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ. Ἡ πρότασις θὰ συζητηθῇ.

*

Πρωτοτύπως λίαν ἑορταθήσεται ἐφέτος ἡ *πρωτομαγιὰ* κατατιθεμένου τοῦ θεμελίου λίθου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐν Δαφνίῳ φρενοκομείου τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ζορζῆ Δρόμοκαΐτου. Περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ ἐν τῇ μονῇ προσωρινοῦ φρενοκομείου πολλὰ ἔγραψαμεν εἰς τὰ πρῶτα φύλλα τῆς *Ἑβδομάδος*, ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὁποίων πείθει ὅτι καὶ χάριν τῆς φιλανθρωπίας καὶ χάριν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ χάριν τοῦ μεσαιωνικοῦ ναοῦ, τοῦ ἡ ἀνέγερσις φρενοκομείου πρέπει νὰ ἐπισπευθῇ.

*

Ὡς λέγεται ποιητικὸς ἐθνικὸς διαγωνισμὸς ὀργανίζεται ὑπὸ τοῦ *Ἐθνικοῦ συλλόγου* πρὸς ποίησιν *ἐθνικῶν* δραμάτων καὶ ἀναδειξιν *ἐθνικῶν* ποιητῶν, μύρφωσιν *ἐθνικῶν* ἠθοποιῶν, ἀνάπτυξιν τῆς *ἐθνικῆς* σκηνῆς καὶ ἀναγέννησιν *ἐθνικοῦ* μεγαλείου... Καλὸ καὶ αὐτό!

*

Μόνον οἱ ὄνοι καὶ τὰ πρόβατα ἀθορύβως ἀναπτύσσονται βόσκοντα ἀνενοχλήτως εἰς τὰ προάυλια τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πολιούχου Ἀθηνᾶς, τοῦ μουσηγέτου Ἀπόλλωνος καὶ πάντων τῶν Ὀλυμπίων ἐν συμπλέγματι... εὐτυχῶς τὰς θύρας εὗρον κεκλεισμένας καὶ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν οἱ *ἀθάνατοι!*

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ὁ κ. Βαλεντῖνος Rose καταγίνεται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀποσπασμάτων τινῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἅπερ ἀποδίδονται μὲν τῷ σταγειρίτῃ φιλοσόφῳ, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκονται ἐν τῇ Βεβιβλιοθήκῃ ἐκδόσει τῶν ἁπάντων τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς Μαΐου ἄρχεται ἡ ἔκδοσις ἐν Παρισίοις νέου περιοδικοῦ συγγράμματος πολιτικοῦ, φιλολογικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Revue Indépendante. Ἑκαστον φυλλάδιον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ σελίδων 72 καὶ πολυτελῶς ἐκτυπούμενον, θὰ ἐκδίδηται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός. Συντάκται τοῦ φιλολογικοῦ μέρους τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἔσονται οἱ περιώνυμοι μυθιστοριογράφοι Edmond de Goncourt, Emile Zola καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι συγγραφεῖς ὡς ὁ Gui de Maupassant, Paul Alexis κτλ. τοῦ πολιτικοῦ βουλευταὶ καὶ δημοσιογράφοι δημοκρατικοί, τοῦ δὲ φιλοσοφικοῦ ὁ Lanessan, André Lefèvre, Yves-Guyot, Edgar Monteil καὶ Hovelacque. Ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη φρ. 12. Ἡ ἐπιστασία τῆς Revue independante ἐν Ἀθήναις ἀνετέθη τῷ καταστήματι τοῦ Κ. Βόλμπεργ.

Ἐν νέᾳ Ὑόρκῃ ἐξεδόθη τὸ κείμενον τῆς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Νικομηδείας κ. Φ. Βρυεννίου δημοσιευθείσης *διδαχῆς τῶν Ἀποστόλων* μετ' ἀγγλικῆς μεταφράσεως καὶ σημειώσεων, πωλούμενον ἀντὶ δύο σελινίων.

Κατασκευαζομένης ὁδοῦ τινος ἐν Σμύρνῃ ἀπὸ Δενιζλῆ εἰς Σαράκιοϊ ἀνεκαλύφθησαν τρία ἀρχαῖα ἀγάλματα ἅτινα μετεκομίσθησαν εἰς Σμύρνην ὅπως ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου Χαμδῆ βέη, περιοδεύοντος ἀπό τινος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χάριν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν.

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ γενικῇ συνεδριάσει τοῦ ἐν Παρισίοις *Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν* ὁ πρόεδρος αὐτοῦ Σαϊντ-Ἱλαὶρ ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα εἶτα δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ γραμματεὺς τοῦ συλλόγου καὶ καθηγητὴς ἐν τῇ φιλολογικῇ σχολῇ κ. Croiset ἀνέγνω τὴν κρίσιν περὶ τῶν συγγραμμάτων, τῶν διεκδικησάντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰ δύο ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἀπονεμόμενα βραβεῖα. Ἐκ τούτων τὸ μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συλλόγου ἱδρυθὲν ἀπενεμήθη, διχοτομηθέν, εἰς τὸν κ. Henry διὰ τὴν πραγματείαν αὐτοῦ «Sur l'analogie dans la langue grecque» ἔργον ἐλέγχου πολυμαθείαν καὶ γλωσσολογικὴν δεινότητα οὐ συνήθη, καὶ εἰς τὸν Max Bonnet διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν *Πράξεων τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ*, ὧν τεμάχια μόνον ἦσαν ἄχρι τοῦδε γνωστά.

Τὸ Ζωγράφειον βραβεῖον ἐδιχοτομήθη ἐπίσης, ἀπονεμηθὲν εἰς τὸν μηχανικὸν καὶ ἀρχαιολόγον κ. Choisy διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «Etudes epigraphiques sur l'architecture greque» καὶ τὸν κ. Pottier, τέως μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς σχολῆς, διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ *περὶ τῶν λεπτῶν ληκύθων τῶν Ἀθηνῶν*. Ὁ κ. Choisy, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων σπουδαίων αὐτοῦ συγγραφῶν, ἰδίᾳ τῶν ἑξῆς «L'art de bâtir chez les Romains» καὶ «L'art de bâtir chez les Byzantins» ἐν ταῖς τελευταίαις αὐτοῦ μελέταις πραγματεύεται περὶ τοῦ νεωρίου τοῦ Πειραιῶς, τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἐρεχθείου, διατρίβων ἰδίᾳ περὶ τὸ πρῶτον ἐκ τούτων καὶ σπουδαῖα λύων σχετικὰ ζητήματα τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ὁ κ. Pottier ἐξετάζων τὰς λευκὰς ληκύθους πρῶτον ὡς πηγὴν πληροφοριῶν περὶ τῶν δοξασιῶν καὶ τῶν ἐθίμων τῶν Ἀθηναίων, σχετικῶς πρὸς τὸν θάνατον, εἶτα ὡς ἔργα τέχνης ὑποστηρίζει, ὅτι αἱ κρείσσονες τοιαύται τῶν ἐπ' αὐτῶν παραστάσεων ἐκπροσωποῦσι τὴν γραμμὴν τῆς ἀρίστης ἐποχῆς, ἧς παρουσιάζουσι τοὺς κυριωτέρους χαρακτῆρας.

Τρία ἔτερα, ἔργα τοῦ κ. Σ. Κουμανούδη ἡ «Συναγωγὴ λέξεων ἀθησαυρίστων ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς λεξικοῖς», τὸ τοῦ μητροπολίτου Νικομηδείας κ. Φιλοθέου Βρυεννίου «Διδαχὴ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων» καὶ τὸ τοῦ κ. Collignon «Mythologie figurée de la Grèce», καίτοι κριθέντα ὡς πολλοῦ λόγου ἄξια, ἐτέθησαν ἔξω τοῦ ἀγῶνος, ὡς ἔργα συγγραφῶν στεφθέντων ἤδη ὑπὸ τοῦ συλλόγου, οὐδαμῶς δὲ χρῃζόντων ἐνθαρρύνσεως.

Μετὰ τὰ βραβευθέντα, εὐφήμου ἔτυχον μνείας δύο ἔργα γάλλων τῶν κκ. Beltour καὶ Nageotte, ἀμφότερα πραγματευόμενα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ δύο ἑλλήνων, τὸ τοῦ κ. Κλέωνος Ῥαγκαβῆ «Ὁ καθ' Ὅμηρον οἰκιακὸς βίος» καὶ τὸ τοῦ ἐν Κάῤῥῳ ἰατροῦ κ. Δ. Οἰκονομοπούλου «Ὁ Ἀλέξανδρινὸς διάκοσμος».

Διὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρόεδρος τοῦ συλλόγου ἔσται ὁ πέρυσιν ἐκλεχθεὶς ἀντιπρόεδρος κ. Glachant, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἐξελέχθη πρῶτος ἀντιπρόεδρος (ὅστις ἔσται πρόεδρος κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος) ὁ κ. Jourdain, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν, δεύτερος δὲ ἀντιπρόεδρος ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν κ. A. Dumont, διευθυντὴς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ μέλος τῆς αὐτῆς ἀκαδημίας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 22. Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Κατὰ τὴν γ'. ταύτην μετὰ τὴν Ἀνάστασιν Κυριακὴν ἡ Ἐκκλησία ποιεῖται μνείαν τῶν εὐσεβῶν ἐκείνων γυναικῶν αἵτινες εἴτε ζῶντα εἴτε νεκρόν, μύροις ἤλειψαν τὸν Ἰησοῦν· καὶ τὸ μὲν ζῶντά τινα μύροις ἀλείφειν, ἤτο ἔνδειξις σεβασμοῦ, νεκρὸν δέ, καθῆκον ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, μὴ δυνηθεῖσαι τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς νὰ ἀλείψωσι μύροις τὸν Ἰ. Χ. διότι κατὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν χρονολογίαν ἀφ' ἑσπέρας ἤδη ἤρχετο ἡ μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Σαββάτου τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ἤτοι τῇ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος [Σάββατον= καὶ ἑβδομὰς] ἤρχοντο λίαν πρωὶ ὅπως ἐκπληρώσωσι τὸ τελευταῖον τοῦτο πρὸς τὸν Ἰ. Χ. καθῆκον, ὅτε, τούτων διαλογιζομένων «τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;» εἶδον ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος καὶ ἤκουσαν τὸ «οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν». Τὴν Κυριακὴν ταύτην ἡ δυτικὴ ἐκκλησία καλεῖ «Dominica misericordiae Domini» ὡσαύτως καὶ ἡ Προτεσταντική.

Ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως 40 πόδας ἀπὸ τῆς εἰσόδου εὕρηται ἡ ἁγία Ἀποκαθήλωσις, ἤτοι λάμπρον λευκὸν μάρμαρον [la pierre de l'onction] μήκους 8 ποδῶν καὶ πλάτους 2 ἐφ' οὗ, οἱ ἐκεῖσε λέγουσιν, ὅτι Ἰωσὴφ καὶ Νικόδημος ἀπλώσαντες τὸ σῶμα τοῦ Ἰ. Χ. μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ κατάβασιν, ἤλειψαν μύροις καὶ περιετύλιξαν καθαρᾷ σινδόνι, ἐξ οὗ καὶ ὁ ὕμνος «Ὁ εὐτχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο».

Ὑπεράνω τῆς ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ τιμωμένης πέτρας καίουσιν 8 λυχνίαι ἤτοι 4 τῶν ὀρθοδόξων, μία τῶν δυτικῶν, ἑτέρα τῶν Ἀρμενίων, ἑβδόμη τῶν Κοπτῶν καὶ ὀγδόη τῶν ἀπὸ Συρίας Χριστιανῶν.

Γ. Δ.

*

ΙΣΤΟΡΙΑ. 22 Ἀπριλίου 1821. **Θάνατος τοῦ Διάκου.**

Ἐπὶ τῇ ὁρμητικῇ ἐπιθέσει τοῦ Ὀμὲρ Βριώνη, σκορπισθέντων τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων, ἔμεινε μόνος ὁ Διάκος μὲ 40 μόνον συντρόφους του, «ὡσανεὶ ἡ δράμηναις διοχλήσας δόξῃ ἐνέπνευσεν αὐτοῖς τὴν ἀπόφασιν ν' ἀποθάνωσι καλλίδοξον θάνατον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνου τοῦ ἡγιασμένου ὑπὸ τοῦ Λεωνίδα. Ὅτε προσηνέχθη τῷ Διάκῳ ἵππος, οὗτινος ἡ ὠκυποδία ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ· «ὁ Διάκος, ἀπήντησε, δὲν ἀφίνει τοὺς συντρόφους του». Τὸ μικρὸν στῖφος μειοῦται εἰς 10 καὶ τέλος πίπτει καὶ ὁ Διάκος τρωθεὶς βαρέως κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον. Σύρουσιν αὐτὸν

αἱμάσσοντα πρὸς τὸν Βριώνην· ἀλλ' ὁ Διάκος δὲν δίχεται τὴν χάριν τοῦ Ὁμὲρ καὶ τὴν τουρκικὴν ὑπηρεσίαν· ἀλλ' ἀρνεῖται· ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι θὰ ἀναποκολοπισθῇ· ἀλλ' ὁ Διάκος ἀπαντᾷ «ἡ Ἑλλὰς ἔχει πολλοὺς Διάκους». Ὅτε ἐσύρθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς ἐν Ἀρίνῃ στολῇ κατανθεῖς λειμῶνας λέγων

«Γιὰ δὲς καιρὸ ποὺ διάλεξεν ὁ Χάρος νὰ μὲ πάρῃ,
«τώρα π' ἀνθίζουν τὰ κλαριὰ ποὺ ὄγαν ἡ γῆ χορτάρι».

*

ΙΣΤΟΡΙΑ.—22 Ἀπριλίου 1827. Ὁ Καραϊσκάκης ἐπληγώθη θανατηφόρως ἐν Φαλήρῳ, ἀπέθανε δὲ τὴν ἐπιοῦσαν.

«Ἡ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀρχηγοὺς διαφωνία καὶ σύγχυσις τοῦ Καραϊσκάκη ἐπενήργησεν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς του σώματος καὶ πυρετὸς σφοδρὸς κατέλαβεν αὐτὸν τὴν 22 Ἀπριλίου, κατήκειτο δὲ ἀγρίως παραληρῶν ὅτε μετὰ μεσημβρίαν ἤκουσε τὸν θόρυβον μάχης... Ἀφυπνίζεται ὁ Καραϊσκάκης ἐκ τῶν πυρετωδῶν αὐτοῦ ὀνείρων, βλέπει τοὺς Ἕλληνας φεύγοντας, πηδᾷ ἐπὶ τὸν ἵππον, ἁρπάζει τοῦ πρώτου τυχόντος τὸ γιαταγάνιον, ὁρμᾷ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡγούμενος τῶν περὶ αὐτὸν ὑπλαρχηγῶν καὶ ἀπωθεῖ αὐτοὺς εἰς τὰ ὀχυρώματα. Ἐν τῇ ἐξάψει ὅμως τοῦ πυρετοῦ καὶ τῆς μάχης λησμονεῖ τὴν συνήθη αὐτοῦ περίσκεψιν καὶ προχωρεῖ πέραν τοῦ δέοντος· τὸ μικρὸν στίφος περικυκλωθὲν ἀμέσως ὑπὸ Δελήδων ἀναγκάζεται νὰ ὑποχωρήσῃ· ὁ Καραϊσκάκης μένει ὅπως καλύψῃ τελευταῖος τὴν ὑποχώρησιν, ἀλλὰ Τοῦρκος ἱππεὺς πυροβολεῖ κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ὁ Ἕλλην ἀρχηγὸς πίπτει ἐκ τοῦ ἵππου. Ἔσχατον καταβάλλει ἀγῶνα, ἱππεύει πάλιν καὶ διὰ συγκεκομμένης φωνῆς παροτρύνει τοὺς περὶ αὐτὸν εἰς ἀντίστασιν . . . Βραδέως ἀναπνέοντα φέρουσι τὸν Καραϊσκάκην εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐπιβιβάζουσιν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Τζόρτζ . . . Τὴν 4 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπέθανε!

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ Σταμάτιος Ἰ. Πρωΐας ἀνεκηρύχθη μέγας εὐεργέτης τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων. — Ἐπεκυρώθη ἡ κατάδυσις τῶν καλωδίων μεταξὺ τῶν νήσων Σύρου, Πάρου, Νάξου καὶ Ἴου. — Αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Σλεῖμαν ἐν Τίρυνθι εὑρεθεῖσαι ἀρχαιότητες κυβερνητικῇ διαταγῇ μεταφέρονται ἐνταῦθα — Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατραῶν ἡ ἵδρυσις ἐν Πάτραις ἀνδριάντος τοῦ ἀοιδίμου Γερμανοῦ. — Ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου μνημόσυνον τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ ἔθνους Γεωργίου Ζαρίφη. — Προεκηρύχθη διαγωνισμὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν κατάταξιν 24 δοκίμων, γενησόμενος τὴν 3 Μαΐου. — Ἀπεφασίσθη ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος Πειραιῶς τάφου τοῦ Θεμιστοκλέους. — Προεκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφὴν δύο ναυτικῶν ἐγχειριδίων πρὸς χρῆσιν τῶν ἁρμενιστῶν (!) καὶ τῶν πυροβολητῶν. — Ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος, δι' οὗ τὸ δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως μέρους τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Βασιλέως παραχωρεῖται τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. — Τὸ ἀρχαιολογικὸν γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου προάγεται εἰς τμῆμα, οὗτινος θέλει προΐστασθαι ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων. — Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποξήρανσις τοῦ σαλήρικοῦ ἑλκυθρίου διὰ διωρύγων. — Οἱ κάτοικοι Ἀγρινίου δι' ἀναφορᾶς των ζητοῦσι τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον. — Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος ἀριθμὸς νέου περιοδικοῦ συγγράμματος ποικίλου ὁ «Ἀττικὸς ὁρίζων». — Ἤρξατο ἡ προσέγγισις τῶν ἀτμοπλοίων Γουδῆ εἰς Αἰδηψὸν καὶ Μέθανα. — Ἔκτακτος τριημερία συνέβη ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς. — Ἐν Θεσσαλίᾳ ἀκρὶς λυμαίνεται τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς φυτείας. — Ἐπόπτης τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν διορίσθη ὁ πολύτιμος συνεργάτης ἡμῶν κ. Ἰακώβος Δραγάτσης. — Ἐπὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἱδρύεται ἐπὶ τέλους ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν θέατρον. — Αἱ ἐξ Ἰνδιῶν πρεσβεύσεις ὑπήχθησαν εἰς 15 ἡμερῶν κάθαρσιν. — Τὸ καταδρομικὸν «Ναύαρχος Μιαούλης» κατέπλευσεν εἰς Μιτυλήνην. — Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα νόμον ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ὁπαξιωματικῶν τῆς σχολῆς θὰ ἀνέρχηται εἰς 240· ἡ ἐκπαίδευσις διαρκεῖ 2 ἔτη. — Ἐδημοσιεύθη διάταγμα περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργείου. — Ὁ βασιλεὺς ἀπῆλθεν εἰς Βόλον συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Γάλλου καὶ Ῥώσσου ναυάρχου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Γεωγράφῳ. Ὁ μεταξὺ τῆς νήσου τοῦ Βαγκοῦβερ καὶ τῆς ἠπείρου τῆς βορείου Ἀμερικῆς πορθμὸς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος θαλασσοπόρου Ἰωάννου Φωκᾶ Βαλεριάνου ἐκ τῆς νήσου Κεφαλληνίας, διατελοῦντος ἐν ἱσπανικῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸν ις'. αἰῶνα. Εἰς ὅλους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς χάρτας ὁ πορθμὸς οὗτος ὀνομάζεται τοῦ Juan de Fuca. Λυπηρὸν ὅτι οἱ γράψαντες γεωγραφίαν Ἕλληνες καὶ χαράξαντες χάρτας γεωγραφικοὺς ἐκλαβόντες ἴσως ὡς Ἰσπανὸν τὸν Ἕλληνα θαλασσοπόρον, δὲν ἀνέφερον ποσῶς τὸ γένος του ἐνῷ τόσων συγχρόνων τοῦ Φωκᾶ θαλασσοπόρων ἐτιμήθη ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς συμπατριώταις αὐτῶν.

—

Φιλαναγνώστῃ. «Φυσιολογικὴ Ἐπιθεώρησις» δὲν εἶναι περιοδικόν, ἀλλ' ὁ τίτλος τῆς ἐν τῇ «Revue scientifique» δημοσιευθείσης διατριβῆς, εἰς ἀπάντησιν τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ ὑπὸ τοῦ κ. Gustave d' Eichtal ἡ γνωστὴ διατριβὴ δι' ἧς ὁ διακεκριμένος οὗτος ἀνὴρ ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ νέα ἑλληνικὴ εἶναι καταλληλοτάτη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διεθνὴς ἐπιστημονικὴ γλῶσσα.

—

Φιλίστορι. Καθ' ἃ ἔχομεν πληροφορίας ἐν Μεσολογγίῳ ἐπιζῶσιν 9 ἀγωνισταί, οἱ Χαράλαμπος Χοϊδούλης, Ἰωάννης Καζῆς, Γεώργιος Καραγγελές, Ντούλης, Σπάτας, Μῆτσος Κονακιέρης, ἀδελφοὶ Μπαγιῶργοι καὶ Μῆτσος Οἰκονόμου. Εἰς ἄλλας πόλεις δὲν γνωρίζομεν, ἅμα πληροφορηθῶμεν θέλομεν τοὺς ἀνακοινώσει ὑμῖν. Περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις προσεχῶς.

—

Θεολόγῳ. Παρῆλθε πλέον ἡ ἐποχή, δικαίως δὲ ὁ Ἀλῆ πασσᾶς ἀνεφώνησέ ποτε «Ἄχ! νὰ μὴν ἔρθω προτήτερα εἰς τὸν κόσμον! μὲ τὴν βοήθειαν ὀλίγων τρελλῶν θὰ ἐγινόμην προφήτης!»

—

Μεσαιωνοδίφῃ. Πολλοὶ πρὸ ὑμῶν ἀπηλπίσθησαν κατὰ τὴν ὡραίαν ἔκφρασιν συγχρόνου ἑλλήνος σοφοῦ «τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὼς κυριευθέντα ἀπὸ αἰφνιδίαν ἀντικάθειαν κατὰ τὸν μεσαίωνα ἀπεχωρίσθησαν ἀλλήλων, καὶ ἄφισαν μεταξὺ των ἄβυσσον βαθεῖαν ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ ἱστορικὸς σταματᾷ αἰφνης πεφοβισμένος καὶ μόλις δύναται νὰ γεφυρώσῃ τὸν κρημνόν».

—

Ἀκάμπτῳ. Καὶ οἱ σοφώτεροι ἄνθρωποι δὲν ἀπέφυγον τὴν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας κολακείαν. Ὁ νομοδιδάσκαλος Τριβωνιανὸς λ. χ. ἔγραφε περὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ «Ἡ γῆ ἦτο ἀναξία τοιούτου ἡγεμόνος! Φοβοῦμαι μήπως ἁρπαγῇ ὑπὸ νεφελῶν ὡς ὁ Ἠλίας ἢ ὁ Ῥωμύλος καὶ μετενεχθῇ ζῶν εἰς τὰς οὐρανίας σκηνάς».

—

Κυνηγῷ. Λανθάνεσθε· κατὰ τὸν Λύσιππον:

«Εἰ μὴ τεθέασαι Ἀθήνας στέλεχος εἶ·
εἰ δὲ τεθέασαι μὴ τεθήρευσαι δέ, ὄνος·
εἰ δὲ εὐαρεστῶν ἀποτρέχεις, κονδύλιος».

—

Μηδενιστῇ. Κατὰ τὸν Δημόκριτον, «ἐκ τοῦ μηδενὸς οὐδὲν παράγεται, καὶ οὐδὲν ὑπάρχον δύναται νὰ ἐκμηδενισθῇ».

—

Ἀπαισιοδόξῳ. Εἰς 500,000 ἀνέρχονται αἱ δεσμίδες τῶν παιγνιοχάρτων, ἃς ἡ Κυβέρνησις παρήγγειλεν ἐν Γαλλίᾳ, παρακολουθοῦσα καὶ ὑποθάλπουσα τὸν κοινωνικὸν ἡμῶν ὀργασμόν.

—

Στατιστικῷ. Πάρα πολλοί, καὶ ἰδίως οἱ λωποδύται εἰς αὐτοὺς δὲ ἴσως κατὰ τὴν νέαν ἀπογραφὴν ὀφείλονται τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ.

—

Περιέργῳ. Ὁ αὐταχτονήσας Κύριος Πλάτων Νεγρεπόντης ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

21.

Ἐγὼ εἶμ' ἐκεῖνο τὸ πουλὶ ὁποῦ γεννᾷ ἀπ' τὴ μύτη
ποὺ ἔχει μαύρη τὴ φωλιὰ κι' ἀραχνιασμένο σπίτι.
Τρεῖς μὲ κρατοῦν ὅταν γεννῶ, μ' ἀλήθεια πρῶτα πίνω,
Εἰς ἄσπρους κάμπους τὰ γεννῶ κι' ὀπίσω μου τ' ἀφίνω.
Καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πουλιὰ ἀνθρωπινὰ λαλοῦσι
Ποιοὶ τὰ γροικοῦν ὅταν λαλοῦν καὶ ποιοὶ δὲν τὰ γροικοῦσι.

Μπ. Ἀν.

22.

Ἀκολουθῶ πᾶν αἴσθημα καὶ εἶμ' ἐπὶ τῆς γῆς
τῆς λύπης ὡς καὶ τῆς χαρᾶς παντοτεινὴ σφραγίς.
Ἡ κεφαλή μου ἂν κοπῇ 'ς τὰ ἀόνεφα ξανοίγω
καὶ λένε μὲ τὸν ὅμοιό μου ποτέ μου πῶς δὲν σμίγω.

Ι. Π.

23.

Σύμβολον τὸ ὄνομά μου εἶχον πρὶν οἱ Χριστιανοὶ
καὶ καθένα μου ψηφίον τὸν Θεάνθρωπον δηλοῖ.

Ι. Θ.

24.

Μὲ ἕξη, κάθονται ἄνθρωποι συνήθως δοξασμένοι,
μὲ τέσσερα ξεσκούφωτοι πολλάκις οἱ καθμένοι.

Ἰ. Ν. Α.

—

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

10. ἔνος ὡς. ὡ. ἰόνιον ἴον.

Πρῶτοι λύται. Αἱ δεσποινίδες Νίνα Σουλτάνη, Ἀλεξάνδρα Α. Κωστῆ, Ἀνδρομάχη Καρδελᾶ, Ἀγλαΐα Παππαδάκου, Χλωρὶς Ἰ. Κριεζῆ, Ἄννα Δ. Σαχτούρη, Χ. Μάκη, Χαρ. Γκιώκα, Μαρίνα Σμυρνιωτοπούλου, Ἀλεξάνδρα Κ. Σταυροκούλου, Π. Π. Δημηλᾶ, Φράνσ. Χ. Δραγάτση, Ἐλευθ. Μπρέλη, Σταματικὴ Κρυστάλλη, Κρυσταλλία Χρυσοβέργη, Θέλεια Μωραϊτίνη.

Αἱ κυρίαι. Ἰουλία Γ. Ῥομπότση, Ἀνέζα Γ. Βιλάση, Ἀγγελικὴ Α. Κορνάρου, Ἀσπασία Ε. Κομνᾶ,

Οἱ κύριοι. Ν. Στράτος, Δ. Ν. Πρεβεζάτος, Δ. Α. Γέροντας, Β. Παπαγεωργίου, Ν. Σοφικίδης, Εὐθ. Βελλιανίτης, Κ. Π. Λυκούρης, Χρ. Β. Παπαδάκης, Κ. Μπρέλης, Ἰ. Ν. Λαμπίρης, Γ. Ἰ. Μαγγιώρος, Δ. Ν. Νικοκλῆς, Φ. Ν. Ἰωαννίδης, Γ. Παπᾶ Νικολάου, Ἀχ. Κορωναῖος, Ἀν. Σπυλιωτόπουλος, Ἰ. Κ. Νικολόπουλος, Ἰ. Τ. Ταμπακόπουλος, Γ. Ἰ. Παπαδόπουλος Ἄργετος, Ν. Β. Σαλίβερος, Ἀλέξ. Γ. Παγκάρας, Ἰ. Κ. Γραμματικόπουλος, Γ. Μ. Σκοῤῥάφας.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαί

— Τίς φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός του ἀνεστήθη ὑπὸ τοῦ Διός;

— Τίνα βασιλέα ἠρνήθη νὰ μυήσῃ ὁ ἱερεὺς τῶν Ἐλευσινίων;

— Ποῖον βαθμὸν ἔχει παρὰ τοῖς Τούρκοις ὁ Πατριάρχης;

— Τίς Σουλτάνος ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας καὶ πότε;

— Τίνος βασιλέως τὸ πτῶμα ἐξακλώσαντες ἐπὶ μονοτρόχου ἁμάξης ἐπέγραψαν «Κρέας διὰ τοὺς σκύλους;»

— Τίς βασιλεὺς εἶχε τὴν μονομανίαν νὰ φονεύῃ ζῷα καὶ πρὸ πάντων ὄνους;

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Τίνος πόλεως τὰ στοιχεῖα δύνανται νὰ σχηματίσωσι μεταξὺ των ἄλλων καὶ τὰς λέξεις, πόνος, στόνος, τόνος, κλόνος, ὄνος, κῶνος;

Ἐν Ἀθήναις. — Τύποις «Κορίνης».